

УДК 004.056.5

Зайко Т.А.¹, Фоміна М.О.²

¹канд. техн. наук, доц. НУ «Запорізька Політехніка»

²студ. гр. КНТ-118 НУ «Запорізька Політехніка»

РЕФОРМА КІБЕРБЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

У часи повної автоматизації систем, як банківських так і державних (наприклад, додаток «Дія»), окрім ергономічності та автономності, важливо приділяти не меншу увагу і до питань безпеки цих самих систем.

Згідно рейтингу дослідницької компанії Comptech, яка порівнювала безпеку комп'ютерних систем 76 країн світу, в особливості країни Європи, Азії та Південної Америки, у 2020 Україна зайняла 39 місце, що на 28 пунктів вище ніж у 2019 [1].

Як і у всіх країнах, в Україні питання кібербезпеки регламентуються урядом та відповідними законами. Ще у 2016 році указом президента був створений Національний координаційний центр кібербезпеки (НКЦК) – робочий орган Ради національної безпеки і оборони України. Він координує та контролює діяльність суб'єктів сектору безпеки і оборони, які забезпечують кібербезпеку у відповідних сферах, – Держспецзв'язку, СБУ, Національної поліції, Національного банку, Генерального штабу ЗСУ, Служби зовнішньої розвідки та Головного управління розвідки Міністерства оборони України.

Окрім створення НКЦК, у 2016 була розроблена стратегія кібербезпеки України, на наступні 4 роки. Саме тому, 24.09.2020 РНБО почали займатися розробкою нової стратегії кібербезпеки України. На відміну від розробки стратегії у 2016, у 2020 році в перший раз до розробки були залучені фахівці з приватного сектору.

Після подій 2017 року, а саме після масштабної хакерської атаки сімейством вірусів Petya, країна втратила 0,5% ВВП. Це змусило уряд

займатися детальною розробкою закону про забезпечення регламентованих норм запровадження кібербезпеки для компаній і установ. І вже 05.10.2017 перша версія закону «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» була затверджена урядом. Протягом всього часу, у закон були внесені правки 3 рази: 08.07.2018, 03.07.2020, 24.10.2020. Після другої правки, (08.07.2018) закон набув чинності.

Закон передбачає створення Національної телекомунікаційної мережі та Державного центру кіберзахисту. Крім того, це перший закон в Україні, який офіційно визначає для держави такі терміни: кіберзагроза, кібершпигунство, кіберзлочинність та кіберзахист.

Останні дві правки у 2020 році не внесли категоричних змін у закон, окрім уточнення деякої термінології та посилань на інші закони.

За словами Олександра Кардакова [3] через рік після створення закону, у 2018, чверть корпорацій серйозно почали займатися кібербезпекою, а ще третя обговорюють створення таких систем.

У часи пандемії, питання кібербезпеки особливо важливі, адже карантин змінив формат роботи багатьох фірм та компаній. Через дистанційну роботу, багато підприємств надають доступ з мережі інтернет до внутрішніх інформаційних ресурсів, що наражає небезпеку на ці дані. Саме тому, за словами Сергія Демедюка, на базі НКЦК фахівці вже працюють над розробкою унікального програмного забезпечення для виявлення кібератак ще на початковому етапі[4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Comparitech. Which countries have the worst (and best) cybersecurity : [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.comparitech.com/blog/vpn-privacy/cybersecurity-by-country/>
2. Верховна Рада України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19/ed20171005#Text>
3. Радіо Свобода [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <https://www.radiosvoboda.org/a/29336511.html>
4. Українська правда. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <https://www.pravda.com.ua/columns/2020/08/7/7262150/>